

Chemarea la rolul de profet

TEXTE-CHEIE: Geneza 15:6; Galateni 3:6-9; 1 Regi 18:19-39; Isaia 53; Daniel 2:46-48; Marcu 1:2-5; Matei 11:1-6

Sabat după-amiază, 3 octombrie

De memorat:

„Am auzit glasul Domnului întrebând: «Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?» Eu am răspuns: «Iată-mă, trimite-mă! »”

Isaia 6:8

Profeții au jucat adesea roluri esențiale în istoria poporului lui Dumnezeu. Uneori se aflau în centrul atenției, având roluri importante, chiar cruciale în viața comunității. Dar a fi profet era o chemare dificilă. Viața lor adesea nu era ușoară, ci plină de durere, de respingere, de neînțelegere și frustrare. Deseori profeții nu și-au acceptat ușor chemarea la slujirea profetică. Și nu e de mirare. Mulți s-au confruntat cu o opoziție cruntă din partea celor care ar fi trebuit să le primească mesaje. Unii au fost ignorați, ridiculizați, bătuți sau întemnițați. Alții au fost uciși cu pietre sau vânați ca niște animale sălbatice. Mai mulți au fost martirizați.

Astăzi, într-o generație inundată de violență, de lăcomie, de imoralitate, exploatare și de tot felul de influențe satanice, vocea profetică este adesea respinsă sau pur și simplu ignorată. Suntem chemați să luăm aminte la vocea profeților lui Dumnezeu și să fim mesageri ai speranței oferite prin profeți. Săptămâna trecută am învățat că, după cădere, în Eden, Dumnezeu a acționat pentru restabilirea comunicării cu oamenii. Săptămâna aceasta vom examina câteva situații monumentale din istorie în care Dumnezeu a chemat profeți pentru a-Și readuce poporul în armonie cu mesajele Sale pentru o lume căzută.

Avraam, apărătorul legământului

Din Geneza până la Apocalipsa, Dumnezeu a avut o rămășiță credincioasă care a acceptat chemarea la ascultare ca răspuns la harul Său (vezi Ieremia 31:7,31-34). De exemplu, la ani după risipirea de la Babel, Dumnezeu l-a ales pe Avram (mai târziu Avraam) pentru a fi un exemplu de credință în cadrul legământului, nu doar pentru familia lui, ci pentru toate generațiile viitoare. Înconjurat de apostazie, Avram s-a dovedit fidel chemării divine (vezi Geneza 12:1-9). Dumnezeu i-a comunicat termenii legământului și i-a arătat cum avea să fie realizată salvarea omenirii prin jertfa lui Hristos (Geneza 15:6-17). Pentru a i se testa credința și a se ilustra jertfa viitoare a Fiului lui Dumnezeu, Avraam a fost chemat să-l aducă jertfă pe Isaac, fiul său (Geneza 22:1-17). Ce încercare chinuitoare pentru tatăl credincioșilor! Gândește-te la toate motivele pe care Avraam le-ar fi putut invoca pentru a ignora porunca explicită a lui Dumnezeu! Totuși el a ascultat cu credincioșie. Dumnezeu l-a împiedicat pe Avraam să-l omoare pe Isaac și i-a dat un berbec în loc.

Nu toți profeții au fost chemați să anunțe o distrugere iminentă. Toți au fost chemați însă să readucă poporul la credincioșie și adesea să avertizeze în privința apostaziei, a asupririi celor nevoiași și în privința călcării legământului. Mai presus de toate însă, profeții trebuiau să facă cunoscută promisiunea salvării prin Mesia. Mărturia durabilă a profeților biblici și a Duhului lui Dumnezeu în era noastră postapostolică ne cheamă să-i avertizăm pe alții cu privire la criza iminentă a lumii. Totuși miezul acestei avertizări este vestea bună a răscumpărării pentru poporul credincios al Domnului Isus, cei care au rămas într-o relație de legământ cu El (Apocalipsa 12:17).

1. Studiază Geneza 15:6; Galateni 3:6-9 și Evrei 11:8! Ce anume din viața și caracterul lui Avraam l-a calificat pentru slujirea lui Dumnezeu, chiar dacă era, evident, un om cu defecte?

Geneza 15:6

⁶ Avram a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.

Galateni 3:6-9

⁶ Tot așa și „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și credința aceasta i-a fost socotită ca neprihănire”.

⁷ Înțelegeți și voi dar că fii ai lui Avraam sunt cei ce au credință.

⁸ Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe neamuri prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: „Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine.”

⁹ Așa că cei ce se bizuiesc pe credință sunt binecuvântați împreună cu Avraam cel credincios.

Evrei 11:8

⁸ Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-L ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce.

Asemenea păgânismului și idolatriei din vremea lui Avraam, astăzi multe dintre ideologiile concurente ale lumii urmăresc să elimine sau să marginalizeze creștinismul. La polul opus față de cultura dominantă, poporul lui Dumnezeu actual este chemat să reflecte fidel chipul Său în interacțiunile zilnice, inclusiv prin proclamarea mesajelor celor trei îngeri (Apocalipsa 14:6-12).

Citește Geneza 15:6! Cum vezi perspectiva Evangheliei exprimată cu putere în acest text? Ce speranță găsești tu însuși în el?

Geneza 15:6

⁶ Avram a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.

Mesajul lui Ilie

2. Ce aflăm din 1 Împărați 18:19-39 despre cum funcționează slujirea profetică?

1 Împărați 18:19-39

¹⁹ Strânge acum pe tot Israelul la mine, la muntele Carmel, pe cei patru sute cincizeci de proroci ai lui Baal și pe cei patru sute de proroci ai Astarteei, care mănâncă la masa Izabelei.”

²⁰ Ahab a trimis soli la toți copiii lui Israel și a strâns pe proroci la muntele Carmel.

²¹ Atunci, Ilie s-a apropiat de tot poporul și a zis: „Până când vreți să schiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El, iar dacă este Baal, mergeți după Baal!” Poporul nu i-a răspuns nimic.

²² Și Ilie a zis poporului: „Eu singur am rămas din prorocii Domnului, pe când proroci ai lui Baal sunt patru sute cincizeci.

²³ Să ni se dea doi junci. Ei să-și aleagă un junc, pe care să-l taie în bucăți și să-l pună pe lemne fără să pună foc. Și eu voi pregăti celălalt junc și-l voi pune pe lemne fără să pun foc.

²⁴ Apoi, voi să chemați numele dumnezeului vostru, și eu voi chema Numele Domnului. Dumnezeu care va răspunde prin foc, acela să fie adevăratul Dumnezeu.” Și tot poporul a răspuns și a zis: „Bine!”

²⁵ Ilie a zis prorocilor lui Baal: „Alegeți-vă un junc din cei doi, pregătiți-l voi întâi, căci sunteți mai mulți, și chemați numele dumnezeului vostru, dar să nu puneți foc.”

²⁶ Ei au luat juncul pe care li l-au dat și l-au pregătit. Și au chemat numele lui Baal de dimineață până la amiază, zicând: „Baale, auzi-ne!” Dar nu s-a auzit nici glas, nici răspuns. Și săreau împrejurul altarului pe care-l făcuseră.

²⁷ La amiază, Ilie și-a bătut joc de ei și a zis: „Strigați tare, fiindcă este Dumnezeu; se gândește la ceva sau are treabă sau este în călătorie sau poate că doarme și se va trezi.”

²⁸ Ei au strigat tare și, după obiceiul lor, și-au făcut tăieturi cu săbiile și cu sulile, până ce a curs sânge pe ei.

²⁹ Când a trecut amiaza, au aiurat până în clipa când se aducea jertfa de seară. Dar nu s-a auzit nici glas, nici răspuns, nici semn de luare aminte.

³⁰ Ilie a zis atunci întregului popor: „Apropiați-vă de mine!” Tot poporul s-a apropiat de el. Și Ilie a dres altarul Domnului, care fusese sfărâmat.

³¹ A luat douăsprezece pietre, după numărul semințiilor fiilor lui Iacov, căruia Domnul îi zisese: „Israel îți va fi numele”,

³² și a zidit cu pietrele acestea un altar în Numele Domnului. A făcut împrejurul altarului un șanț, în care încăpeau două măsuri de sămânță.

³³ A așezat apoi lemnele, a tăiat juncul în bucăți și l-a pus pe lemne. Apoi a zis: „Umpleți patru vedre cu apă și vărsați-le pe arderea-de-tot și pe lemne.” Și au făcut așa.

³⁴ Apoi a zis: „Mai faceți-l și a treia oară.” Și l-au făcut și a treia oară. Apoi a zis: „Mai faceți lucrul acesta o dată.” Și l-au făcut încă o dată. Apoi a zis: „Mai faceți-l și a treia oară.” Și l-au făcut și a treia oară.

³⁵ Apa curgea în jurul altarului și au umplut cu apă și șanțul.

³⁶ În clipa când se aducea jertfa de seară, prorocul Ilie s-a apropiat și a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel! Fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sunt slujitorul Tău și că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta.

³⁷ Ascultă-mă, Doamne, ascultă-mă, pentru ca să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești adevăratul Dumnezeu și să le întorci astfel inima spre bine!”

³⁸ Atunci a căzut foc de la Domnul și a mistuit arderea-de-tot, lemnele, pietrele și pământul și a supt și apa care era în șanț.

³⁹ Când a văzut tot poporul lucrul acesta, au căzut cu fața la pământ și au zis: „Domnul este adevăratul Dumnezeu! Domnul este adevăratul Dumnezeu!”

Chemarea lui Ilie și felul său de a vorbi reflectau rolul lui de mesager al lui Dumnezeu. Pentru a opri apostazia, Dumnezeu l-a trimis pe Ilie la regele Ahab să anunțe o secetă de mai mulți ani, prin intermediul căreia Dumnezeu voia să-Și întoarcă poporul de la idolatrie la ascultare. Regele și țara l-au învinuit pe Ilie pentru suferința lor și căutau să îl omoare. Pe muntele Carmel, Ilie s-a confruntat cu profeții lui Baal și ai Astarteei, făcând un apel plin de Duhul Sfânt ca poporul să renunțe la dumnezeii falși și să se întoarcă la Domnul. Poporul știa că din cauza propriilor alegeri ajunsese la apostazie națională și era acum gata să-L accepte din nou pe Dumnezeul lui Ilie, care Se dovedise superior dumnezeilor falși, în realitate inexistenți.

Chiar înainte de a doua venire a lui Hristos, Dumnezeu îi poruncește bisericii Sale să proclame din nou mesajul lui Ilie, ca oamenii să renunțe la „idolii” lor și să fie gata de marea zi a Domnului. Dumnezeu continuă să comunice cu poporul Său prin mijloacele alese de El. Cuvântul Său și darul profeției oferă mustrare, avertizare, sfat și încurajare. „Cea mai mare și mai urgentă dintre toate nevoile noastre este renașterea adevăratei evlavii printre noi. Căutarea acesteia ar trebui să fie prioritatea noastră. Este necesar un efort stăruitor pentru a obține binecuvântarea Domnului, nu pentru că Dumnezeu nu este dornic să Își reverse binecuvântarea asupra noastră, ci pentru că noi nu suntem pregătiți să o primim” (Ellen G. White, *Solii alese*, vol. 1, p. 121).

3. Conform Maleahi 4:5,6, ce impact are mesajul lui Ilie asupra familiilor celor care Îl urmează pe Dumnezeu?

Maleahi 4:5,6

⁵ Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.

⁶ El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!”

Adevărata redeșteptare începe în inimă și în familie, care este piatra de temelie a bisericii și o componentă indispensabilă a comunității. Redeșteptarea de acasă răspândește o dragoste cerească în biserică, în comunitate și în țară. Acesta este scopul lui Dumnezeu pentru familia creștină. Revirimentul îi motivează pe copiii lui Dumnezeu în direcția misiunii.

Ce fel de idoli, dacă există, se găsesc astăzi în casele, în inimile și în bisericile noastre?

Isaia, profetul evangheliei

Isaia, unul dintre marii profeți ai Vechiului Testament, a fost chemat la slujire profetică direct de Dumnezeu (vezi Isaia 6:1-8). Copleșit de sfințenia și de măreția lui Dumnezeu, Isaia și-a dat seama de nevrednicia lui. În acel moment, un serafim a zburat la Isaia cu un cărbune aprins de pe altarul ceresc și i-a „curățit” păcatele. Citește în **Isaia 6:8** întrebarea lui Dumnezeu și răspunsul lui Isaia! Așa ar trebui să răspundem și noi azi. Chemarea lui Isaia a venit într-un moment de cotitură din istoria lui Israel. În ciuda eșecurilor, avertizarea poporului și a conducătorilor cu privire la păcate era foarte importantă. Profețiile lui Isaia sunt pasaje esențiale din Scriptură, exprimând o înțelegere profundă a naturii lui Dumnezeu, a naturii omului și a planului de mântuire. Profeția cea mai elocventă nu doar despre moartea Domnului Isus, ci și despre ce a realizat ea pentru lume se găsește în Isaia 53.

4. Cum ne este dezvăluită moartea lui Hristos pentru noi în profeția vibrantă din Isaia 53, scrisă cu peste jumătate de mileniu înainte de cruce? Ce ar trebui să ne învețe această profeție despre darul profetic?

Isaia 53:1-12

¹ Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?

² El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr-un pământ uscat. N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă.

³ Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit, că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă.

⁴ Totuși El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit.

⁵ Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.

⁶ Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor.

⁷ Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.

⁸ El a fost luat prin apăsare și judecată, dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu?

⁹ Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormântul Lui, la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvârșise nicio nelegiuire și nu se găsisese niciun vicleșug în gura Lui.

¹⁰ Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui.

¹¹ Va vedea rodul muncii sufletului Lui și Se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.

¹² De aceea Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari și va împărți prada cu cei puternici, pentru că S-a dat pe Sine Însuși la moarte și a fost pus în numărul celor fărădelege, pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați.”

Profețiile lui Isaia au prevestit scopul și misiunea lui Mesia (Isaia 53:3-5), explicând de ce Hristos a fost „ca un miel pe care-l duci la măcelărie” (Isaia 53:7) și cum jertfa Sa ispășitoare i-a salvat pe oameni din păcate. Aspectul înlocuitor al morții lui Hristos este redat explicit, arătând fundamentul ispășirii făcute în numele întregii omeniri. Citește **Isaia 53:6!** Aici apare natura universală a păcatului, precum și natura universală a crucii, soluția la păcat. Acest capitol, poate mai mult decât altele din Vechiul și din Noul Testament, prezintă planul de salvare în termeni foarte clari, lipsiți de ambiguitate.

Chemarea profetică a lui Isaia nu a fost ușoară. Oamenii au considerat absurde previziunile lui sumbre despre distrugerea lor, așa cum fac mulți și astăzi când sunt avertizați despre consecințele păcatului (Romani 6:23). Vocea profetică a lui Isaia pentru vremea sa și pentru vremea noastră este clară (vezi Isaia 2:4; 5:20). Refuzul de a face dreptate și reformă a dus la distrugerea Ierusalimului. Același păcat va marca distrugerea locuitorilor răi ai pământului atunci când Hristos Se va întoarce.

Subliniază în Isaia 53 tot ce face Domnul Isus pentru noi! Ce mare speranță poți găsi în ceea ce a transmis profetul despre realizările morții lui Hristos pentru noi?

Daniel, văzătorul credincios

Majoritatea creștinilor cunosc istoria lui Daniel, care a rămas fidel principiilor de sănătate învățate din copilărie, fiind un model de credincioșie (Daniel 1:8). A refuzat delicatesele regale și a insistat să mănânce doar alimente vegetale și să bea doar apă (Daniel 1:12-16). Acesta a fost un test mic în comparație cu ce avea să urmeze, de exemplu în Daniel 6, când credincioșia i-ar fi putut aduce cu ușurință moartea.

5. Ce ne spun Daniel 2:46-48; 4:18; 5:13,14 și 6:25-27 despre ce fel de martor a fost Daniel pentru păgânii din jurul lui?

Daniel 2:46-48

⁴⁶ Atunci, împăratul Nebucadnețar a căzut cu fața la pământ și s-a închinat înaintea lui Daniel și a poruncit să i se aducă jertfe de mâncare și miresme.

⁴⁷ Împăratul a vorbit lui Daniel și a zis: „Cu adevărat, Dumnezeuul vostru este Dumnezeuul dumnezeilor și Domnul împăraților și El descoperă tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!”

⁴⁸ Apoi, împăratul a înălțat pe Daniel și i-a dat daruri multe și bogate; i-a dat stăpânire peste tot ținutul Babilonului și l-a pus ca cea mai înaltă căpetenie a tuturor înțelepților Babilonului.

Daniel 4:18

¹⁸ Iată visul pe care l-am visat eu, împăratul Nebucadnețar. Tu, Beltșatar, tâlcuiește-l, fiindcă toți înțelepții din împărăția mea nu pot să mi-l tâlcuiască; tu însă poți, căci ai în tine duhul dumnezeilor sfinți.’

Daniel 5:13,14

¹³ Atunci, Daniel a fost adus înaintea împăratului. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel: „Tu ești Daniel acela, unul din prinșii de război ai lui Iuda, pe care i-a adus aici din Iuda tatăl meu, împăratul?”

¹⁴ Am aflat despre tine că ai în tine duhul dumnezeilor și că la tine se găsesc lumini, pricepere și o înțelepciune nemaipomenită.

Daniel 6:25-27

²⁵ După aceea, împăratul Darius a scris o scrisoare către toate popoarele, către toate neamurile, către oamenii de toate limbile care locuiau în toată împărăția: „Pacea să vă fie dată din belșug!

²⁶ Poruncesc ca, în toată întinderea împărăției mele, oamenii să se teamă și să se înfricoșeze de Dumnezeu lui Daniel. Căci El este Dumnezeu cel viu și El dăinuiește veșnic; împărăția Lui nu se va nimici niciodată și stăpânirea Lui nu va avea sfârșit.

²⁷ El izbăvește și mântuiește, El face semne și minuni în ceruri și pe pământ. El a izbăvit pe Daniel din ghearele leilor!”

Oricât de diferite, toate aceste mărturii ale păgânilor despre puterea Dumnezeului lui Daniel dezvăluie un principiu crucial: prin viața noastră, prin credințioșia noastră și prin puterea lui Dumnezeu care lucrează în noi și prin noi, alții pot și ar trebui să afle despre Dumnezeul cerului și despre faptul că El este „Dumnezeul dumnezeilor și Domnul împăraților”. În plus, pentru că tema recurentă a profețiilor lui Daniel este judecata, care culminează cu a doua venire a lui Hristos (victoria supremă a lui Dumnezeu), sensul numelui Daniel – „Dumnezeu este Judecătorul meu” – i se potrivește perfect. Scrierile lui merită studiate meticulos, fiind relevante și astăzi. Profețiile lui ne reamintesc să rămânem vigilenți și să păzim poruncile lui Dumnezeu, chiar și în lucrurile „mici” ale vieții.

Totodată, Daniel a prezis ridicarea și căderea națiunilor și consecințele neascultării lor față de Dumnezeu. Prin viziunile sale el a descoperit planul divin și victoria finală a împărăției lui Dumnezeu (Daniel 7:13,14). De pildă, în capitolul 2, scris cu 500 de ani înainte de Hristos, Daniel a descris fidel ridicarea și prăbușirea celor patru mari imperii, ajungând până în vremea noastră (cea a picioarelor și a degetelor statuii), cu referire clară la statele Europei moderne, care „se vor amesteca prin legături omenești de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul” (Daniel 2:43). Astfel, în ciuda căsătoriilor între rude și a tuturor încercărilor de unificare, continentul a rămas alcătuit din națiuni distincte, cu legi, obiceiuri și tradiții proprii. În timp ce niciun serviciu de informații nu a prevăzut căderea Uniunii Sovietice nici măcar cu câțiva ani înainte, profeția din Daniel 12 ne oferă motive întemeiate să avem încredere în profeții lui Dumnezeu.

Ce ne spune succesiunea imperiilor din Daniel 2 despre cât de demnă de încredere este profeția care anunță venirea împărăției veșnice a lui Dumnezeu (Daniel 2:44)?

Daniel 2:44

⁴⁴ Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeuul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic.

Ioan botezătorul pregătește un popor

6. Care a fost scopul lucrării lui Ioan Botezătorul, așa cum ne este prezentat în Marcu 1:2-5?

Marcu 1:2-5

² După cum este scris în prorocul Isaia: „Iată, trimit înaintea Ta pe solul Meu, care Îți va pregăti calea...”

³ Glasul celui ce strigă în pustie: ‘Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările’”

⁴ a venit Ioan care boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor.

⁵ Tot ținutul Iudeii și toți locuitorii Ierusalimului au început să iasă la el și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan.

Venirea lui Ioan Botezătorul a fost împlinirea profeției lui Isaia (40:3). Viața lui Ioan a fost marcată de credincioșie față de Dumnezeu. Satana se temea că își va pierde stăpânirea asupra omenirii după ce a auzit glasul lui Ioan în pustie (vezi Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 224). Răutatea ascultătorilor lui Ioan era demascată într-un mod care îl făcea pe Satana să tremure. Influența lui Satana asupra poporului Israel era amenințată. El a încercat fără succes să-l abată în repetate rânduri pe Botezător de la stilul său de viață credincios și de la încrederea sa în Mesia.

7. Cum a întărit Domnul Isus, în Matei 11:1-6, credința lui Ioan în timp ce acesta se afla în închisoare?

Matei 11:1-6

¹ După ce a isprăvit de dat învățături la cei doisprezece ucenici ai Săi, Isus a plecat de acolo, ca să învețe pe oameni și să propovăduiască în cetățile lor.

² Ioan a auzit din temniță despre lucrările lui Hristos

³ și a trimis să-L întrebe prin ucenicii săi: „Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?”

⁴ Drept răspuns, Isus le-a zis: „Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce auziți și ce vedeți:

⁵ Orbii își capătă vederea, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții înviază, și săracilor li se propovăduiește Evanghelia.

⁶ Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi un prilej de poticnire.”

Satana nu a reușit să-L ispitească pe Domnul Isus să păcătuiască, iar înfrângerea sa în pustie l-a înfuriat. Atunci și-a schimbat tacticile, făcând ca Ioan, vărul lui Isus, să fie închis. Întemnițarea lui Ioan L-a durut pe Isus, acesta fiind modul lui Satana de a-l frânge pe Ioan și împovărând totodată inima Mântuitorului. Dar Ioan a primit încurajare de la Domnul Isus. Și, în ciuda condițiilor sale cumplite și fără a înțelege de ce era în închisoare dacă Domnul Isus era atât de puternic, Ioan a rămas credincios, până la moarte.

Asemenea profeților din vechime, și noi suntem chemați să proclamăm un mesaj de pocăință și credință și deplinătatea neprihănirii lui Hristos (Apocalipsa 14:6-12). Așa cum a făcut cu Ioan Botezătorul, Satana ne poate face să ne îndoim de misiunea lui Dumnezeu pentru viața noastră. Nu ne putem descuraja dacă ne amintim că Dumnezeu ne călăuzește viața, mai ales atunci când nu ne merge bine, cum a fost cazul lui Ioan, care a fost întemnițat și apoi ucis prin acțiunile unei femei rele și ale unui bărbat slab de caracter. Orice ne-ar face oamenii, putem veni la Dumnezeu prin credință, iar El ne va răspunde. Ne-a promis putere pentru a împlini voia Sa (Faptele 1:8).

În lumea postcreștină și necreștină, este imperativ să fim martori credincioși pentru Hristos, indiferent de circumstanțe.

Te-ai aflat în vreo situație negativă, ca Ioan în închisoare, în care pur și simplu nu înțelegeai de ce te afli? Cum ți-ai menținut credința și încrederea în Dumnezeu?

Chemată la o lucrare profetică

Dumnezeu cheamă profeți în momente precise, cu scopuri speciale și cu mesaje necesare perioadelor respective. Adventiștii cred că Ellen White a fost o astfel de persoană, care a demonstrat o manifestare modernă a darului profetic, funcționând într-un mod asemănător unui profet necanonic. Ellen Harmon [White] a primit prima chemare în decembrie 1844 la câteva săptămâni după ce milleriții așteptaseră ca Domnul Isus să revină, pe baza profeției din Daniel 8:14. Deși William Miller nu a stabilit niciodată o dată exactă, adepții lui au ajuns la data de 22 octombrie 1844 pe baza calculului biblic privind Ziua Ispășirii drept data la care Hristos urma să revină pe pământ. Această convingere a trezit o așteptare extraordinară la zeci de mii de oameni din America de Nord și din alte regiuni ale lumii. Și Miller a fost cuprins de același entuziasm odată cu aparenta apropiere a revenirii Mântuitorului.

Însă Hristos nu a revenit, iar milleriții au trăit unul dintre cele mai devastatoare evenimente din istorie: Marea Dezamăgire. Acesta este contextul în care Dumnezeu i-a dat lui Ellen Harmon [White] prima viziune. Mesajul principal a fost acela de a o încuraja atât pe ea, cât și pe credincioșii dezamăgiți, cum că Dumnezeu încă era cu ei, în ciuda interpretării lor greșite. Viziunea indica o cale care pornea de pe acest pământ și ducea spre Ierusalimul ceresc. Pe această cale se aflau credincioși așteptători ai revenirii care se îndreptau spre Cetatea Sfântă, iar „dacă își țineau ochii ațintiți asupra lui Isus, care era chiar înaintea lor, conducându-i spre cetate, erau în siguranță” (Ellen G. White, *Spiritual Gifts*, vol. 2, p. 31).

Această viziune a fost o veste bună. Dumnezeu începea să creeze o mișcare nouă din confuzia dezamăgirii. Domnul Isus încă era cu ei. El avea să revină și continua să-i conducă pe calea salvării. Tot ce aveau ei de făcut era să-și țină ochii „ațintiți” asupra Lui. Aveau motive întemeiate să nu-și piardă speranța, în ciuda atâtor frământări și dezamăgiri. Astfel, Ellen G. Harmon [White], o adolescentă de 17 ani, a fost chemată la slujire profetică. Drumul ei nu a fost unul ușor, mai ales la început. Deși treptat acest dar a fost acceptat și considerat autentic, Ellen White se temea să fie mesagerul lui Dumnezeu. Lucrarea de profet nu a fost niciodată ușoară sau prestigioasă.

Săptămâna viitoare vom privi mai atent la lucrarea specială și la dificultățile cu care s-au confruntat profeții Vechiului Testament, unele dintre acestea regăsindu-se și în viața și slujirea lui Ellen White.

Studiu zilnic

Psalmii 51 – 57; Ellen G. White, Educație, cap. 4, 5

1. Unde cere Dumnezeu să fie adevărul?
2. Ce face Domnul dacă îți încredințezi soarta în mâna Lui?
3. Cu ce se va lăuda psalmistul?
4. Până unde ajung bunătatea și credincioșia lui Dumnezeu?
5. *Cu ce nu se mulțumește adevăratul educator?*